

Pressen, at Ministeren tilsigtede at lade Store Bededags-Kollekten blive anvendt paa en anden Maade, end den er bestemt til efter den nuværende Ordning. Jeg vilde meget beklage, hvis Ministeriet vilde gribe ind i dette. Jeg ved, man ikke kan gøre det i de første Aar, men jeg mener, det vilde være højst uheldigt, om man paa den Maade vilde ramme Kirkefonden økonomisk. Jeg maa fastholde, at Kollekten kommer fra ganske bestemte Kredse indenfor den danske Menighed, og enhver Tale om, at den kommer fra den danske Befolkning som saadan, vil jeg afvise meget bestemt.

Saa sagde den højtærede Minister, at der var Mulighed for at løse Kirkesagen paa et bredere Grundlag. Det vilde være højst interessant at se, hvordan Ministeren tænker sig dette; om virkelig Staten skulde tænke paa at opfylde de Pligter, den tidligere har set bort fra, om man virkelig nu vil give Statstilskud til Opførelsen af nye Kirker i København. Det vilde være meget interessant, om det virkelig var Tilfældet. I saa Tilfælde bliver jo det Spørgsmaal atter levende, jeg berørte, at faa at vide, hvordan den nuværende Kirkeminister overhovedet stiller sig overfor Spørgsmaalet om Statens Forpligtelser overfor Kirken i al Almindelighed. — Jeg berørte ogsaa, at det var ønskeligt at faa at vide, hvordan det nuværende Ministerium opfatter Grundlovens Paragraf om den Støtte, Kirken har Krav paa fra Staten, men derpaa gav Ministeren mig intet Svar i sine Udtalelser.

Ministeren bemærkede til mig, at en Omordning af det særlige Syn maatte medføre en Lovforandring. Det var jeg mig ganske bevidst, jeg havde tidligere faaet det samme Svar paa det samme Spørgsmaal af Minister Appel. Men jeg maa fastholde, at det vil forekomme mig betydningsfuldt for Kirken, om Synet kan blive sammensat paa en rimeligere Maade, ved Repræsentation fra anden Side end just kunstnerisk og arkæologisk, saa jeg vilde ønske, at Ministeriet vilde tage den Sag op, selv om det maatte kræve en Lovændring.

Saa har jeg tilbage Forslaget om Nedsættelse af en Kommission. Jeg maa tilstaa, at de Udtalelser, Ministeren kom med i Anledning af min Forespørgsel om denne Kommission, var meget svævende, og jeg forstaar ikke rigtig, at Ministeren ud fra den Begrundelse, han gav, har villet opsætte at komme med dette Forslag igen. Men jeg fik jo i alle Tilfælde et Nej paa det Spørgsmaal, jeg rettede til Ministeren, om han ønskede at fremsætte dette Forslag igen,

idet han vel sagde, at han en Gang i en maaske ikke alt for fjern Fremtid kunde tænke sig at fremsætte det igen, men ganske vist under den Forudsætning, at der ikke var Lidenskaber i Bevægelse, saaledes som der var sidste Vinter, og at det kunde gaa let igennem Rigsdagen. Ministeren udtalte: Jeg mener nu ikke, Kirken er stedt i saa haard Nød, at det er nødvendigt i Øjeblikket at lægge Beslag paa Rigsdagens Tid — og henviste til, at Rigsdagen havde saa meget med økonomiske Forhold og Forslag at gøre, at dens Arbejdsprogram var optaget. Det forekommer mig nu ikke, at Rigsdagens Arbejdsprogram er saa stærkt optaget i dette Øjeblik, og selv om de økonomiske Spørgsmaal naturligt trænger sig frem i første Række, vil jeg dog mene, at der ogsaa her er et økonomisk Spørgsmaal af betydelig Rækkevidde, og som det vilde være meget heldigt at faa undersøgt. Det forekommer mig ogsaa, at det Forslag, Ministeren har fremsat om en Anmærkning paa Finansloven, ligeledes peger paa, at dette Spørgsmaal for Kirkens Vedkommende virkelig trænger til at gennemdrøftes, og derfor kunde jeg have ønsket, at Ministeren havde lovet at fremsætte dette Lovforslag endnu i denne Samling. Men da det altsaa ikke vil finde Sted, vil jeg sige, at mit Parti finder denne Sag saa vigtig, at vi agter at indbringe dette Lovforslag for Partiets Regning.

I Anledning af dette hørte jeg, der blev rettet en Forespørgsel til mig af det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen om, hvordan mit Parti stillede sig til en fuldstændig Adskillelse af Stat og Kirke. Det Spørgsmaal har Partiet ikke haft Lejlighed til at udtale sig om, og min personlige Anskuelse om dette Spørgsmaal har jo i denne Sammenhæng meget ringe Betydning. Jeg er ikke i og for sig principielt imod det, tværtimod, det kunde maaske i mange Henseender være heldigt, men jeg tror oprigtigt talt, det er ganske ugørligt uden Grundlovsændring at faa en fuldstændig Adskillelse i Stand. Men dette Spørgsmaal vil jo ogsaa blive drøftet i den Kommission, som der er Tale om at nedsætte, og jeg haaber, det ærede Medlems Forespørgsel er en Antydning af, at man fra Venstres Side nu interesserer sig varmere for dette Spørgsmaal, end man gjorde i sidste Samling.

Jeg har saa nogle Bemærkninger at gøre til den højtærede Undervisningsminister, som jo ogsaa henvendte adskillige Ord til min Ringhed. Jeg maa tilstaa, at jeg deler fuldstændig den Opfattelse, som kom frem fra et andet Medlem af min Gruppe i Efter-